

OTAC I SIN – DANIJEL I JAKOV MARUNIĆ

Rođeni u Kostreni Sv. Barbari, otac i sin Danijel i Jakov Marunić dijelili su neraskidivu vezu s plovidbom i morem, duboku odanost svojim obiteljima i dirljivu privrženost kostrenskom kraju.

Ali more im nije uvratilo jednakim sudbinama; Danijel Marunić prerano je stradao u brodolomu, dok je njegov sin Jakov, nakon cijelog radnog vijeka provedenog na morima širom svijeta, doživio u svojem Podurinju duboku starost.

More ih je razdvajalo i vodilo različitim putevima, ali su ipak zajedno plovili na brodovima *Wien* (kasnije *Serafin Topić*) od 26. 03. 1935. do 17. 01. 1936. g. i *Jurku Topiću* od 17. 01. 1936. do 24. 02. 1936. g., otac kao 1. strojar, a sin kao 2. časnik palube.

Ti rijetki trenuci zajedničkog rada i druženja oca i sina sačuvani su na nekoliko fotografija.

Danijel i Jakov Marunić na palubi broda *Jurko Topić* 1936. g.

Predah uz fotografiranje u Lisabonu

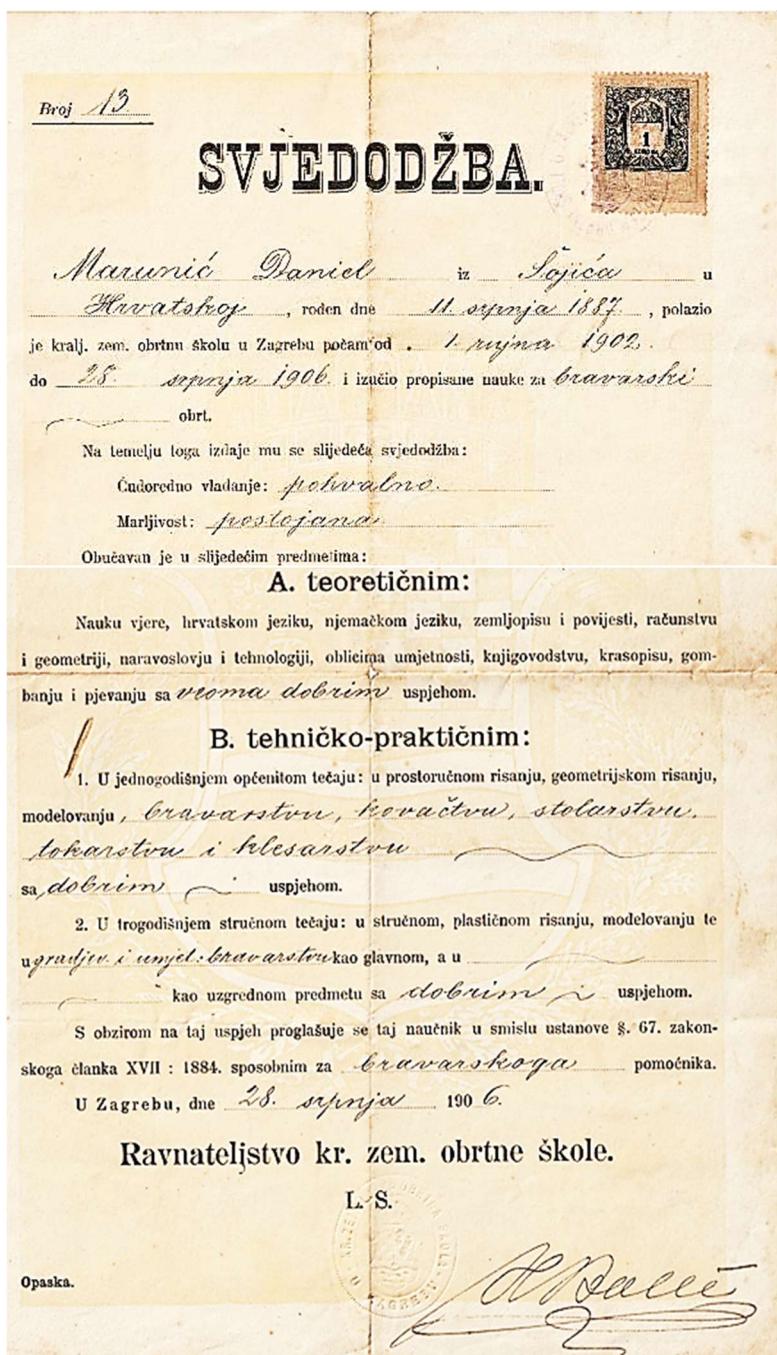
Svjedočanstava o nizu generacija kostrenskih pomoraca, pripadnika istih obitelji koji su živjeli, plovili i nestajali na morima svijeta sve do današnjih dana, ima vrlo mnogo; ona mogu biti ispričana, zabilježena i oteta zaboravu.

Danijel Marunić – Dane (11. 07. 1887. - 25. 04. 1944.)

U dostupnim ispravama koje su izdane u raznim državama kroz koje ga je vodio životni i profesionalni put, njegovo je ime različito pisano : Daniel, Danijel, Dane.

U Zagrebu je od 1902. do 1906. g. pohađao *Kraljevsku zemaljsku obrtnu školu* te je kako se navodi u svjedodžbi izdanoj 28. 09. 1906. g., izučio „propisane nauke za bravarski obrt“. Uz usvojena znanja koja su ga profesionalno odredila, očito je usto potaknuta i njegova sklonost i izrazita nadarenost izražavanju slikanjem te obradom drveta i metala.

Nova obiteljska kuća u Podurinju izgrađena 1938. g. bila je u skladu s njegovim zamislima, ali zbog tragične sudbine nije dugo imao priliku živjeti u njoj s obitelji. Smještena u predivnom zelenom okruženju u

Svjedodžba iz 1906. g. *Kraljevske zemaljske obrtne škole* iz Zagreba, gdje su pod predmetima B. tehničko-praktičnim, stavke 1. i 2., navedeni obvezni te dopisani izabrani predmeti. Njihov izbor lijepo ilustrira sklonosti i interes mladog Danijela.

Na svjedodžbi je uočljiv potpis Hermanna Bolléa, koji je uz Isidora (Isu) Kršnjavoga i prebendara župne crkve sv. Marka Eduarda Suhina bio jedan od osnivača škole i dugogodišnji ravnatelj.

Od Hermanna Bolléa, istaknutog u arhitektonskoj, društveno-kulturnoj i pedagoškoj djelatnosti, ali istodobno izvanrednog crtača, dizajnera i poznavatelja obrtnih tehnika, naučili su posao i obrt mnogi graditelji, kipari, klesari, kovači, stolari, rezbari i drugi.

blizini mora, godinama je bila dom njegove udovice Zore (rođene Pavešić) i obitelji jedinog sina Jakova Marunića. Nažalost, to je idilično mjesto grubo otrgnuto iz obitelji izgradnjom *Rafinerije*.

Do ispita 01. 07. 1913. g., za 1. strojara (strojar 1. klase) plovio je 6 godina. To je bilo u skladu s propisima o osposobljavanju pomorskih strojara u austrougarskoj trgovackoj mornarici za stjecanje kvalifikacija pomorskog strojara (Pravilnik Ministarstva trgovine broj 23.485 od 15. travnja 1901. g. s naknadnim izmjenama i dopunama iz 1903., 1905. i 1910. g.). Pomorski strojar 1. klase morao je do postignuća tog zvanja (krećući od vježbenika stroja preko pomorskog strojara 2. klase) imati navigaciju od najmanje 4 godine i šest mjeseci. Međutim, pomorci koji su pristupali tom ispitnu prosječno su imali 6 do 8 godina plovidbe.

U ovom se prikazu profesionalnog puta navode svojstva u kojima je plovio Danijel Marunić kako su upisana u odnosnu sačuvanu pomorsku knjižicu pod stavkama Ukrcan, Iskrcan, a to je bilo svojstvo 1. strojara.

Prvu pomorsku knjižicu na ime Dane Marunić posjedovao je od 1907. g. čemu svjedoči napomena u sačuvanoj poništenoj pomorskoj knjižici od 1922. g. Posljednja pomorska knjižica, kao i sve prethodne, izdana je u Bakru 13. 07. 1939. g. i nije sačuvana.

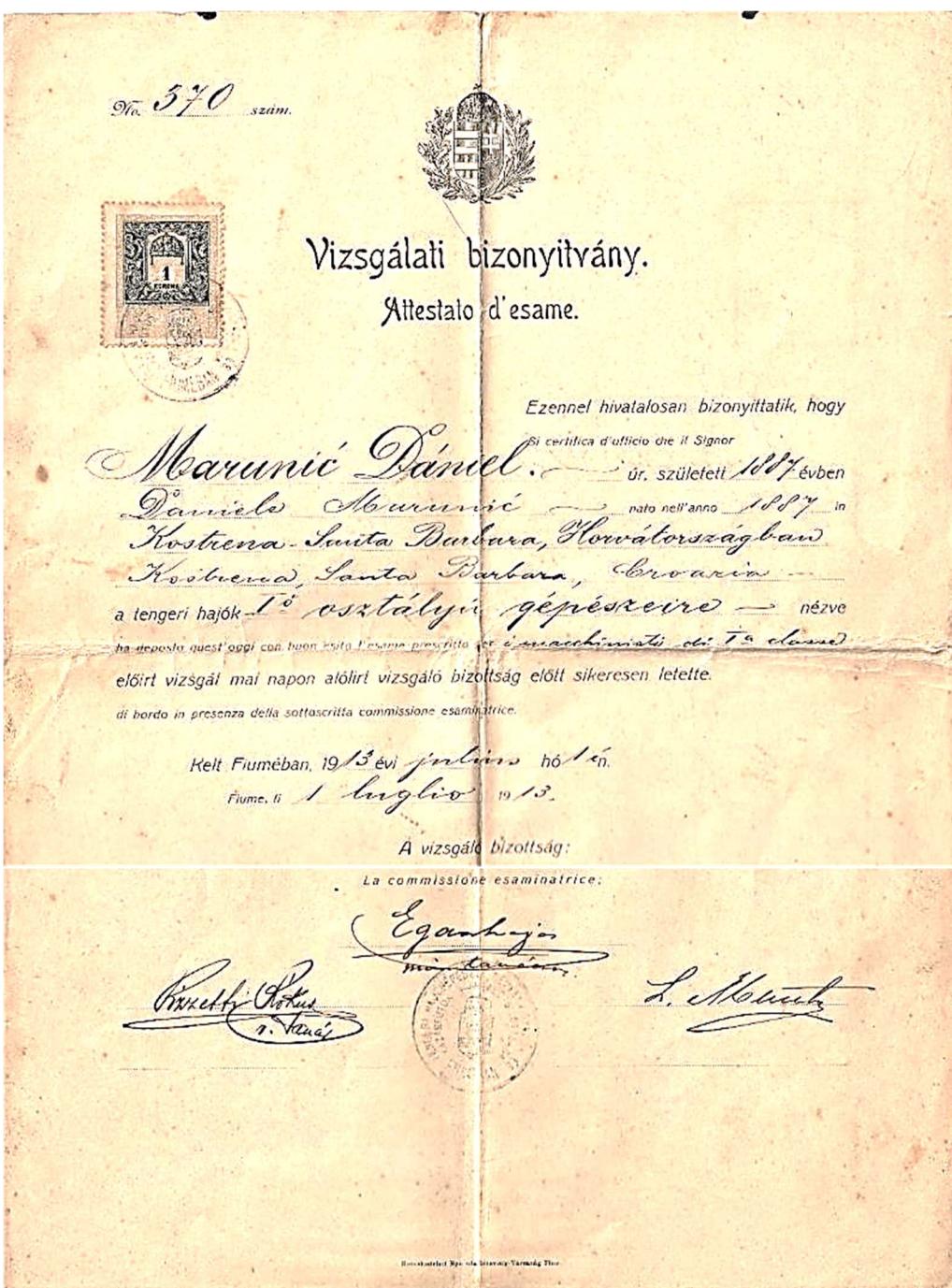
Akvarel broda *Dubac*, rad Danijela Marunića.

Brod je bio u vlasništvu Dubrovačke plovidbe te je 1941. g. zaplijenjen od Talijana i teško oštećen. Iako je po završetku rata dobio ime *Šolta* (*Salta*) i bio popravljen, ubrzo se nasukao te je razrezan u staro željezo.

Od 1910. do 1914. g. plovio je na brodovima tvrtke *Ugarsko istočno parobrodarsko društvo (njem. Ungarische Levante Seeschiffahrts - Actiengesellschaft, mađ. Magyar keleti tengerhajózási részvénnytárság,*

Sačuvani dio
modela violine,
rad Danijela
Marunića.
Tijelo je
izrađeno od
mjedenog lima,
a ostali dijelovi
od drveta.

Potvrda ispita
za strojara 1.
klase u Rijeci
1913. g.

tal. Società anonima ungherese di navigazione a vapore Ungaro Levante), znano skraćeno kao *Levant* i to na parobrodima *Gróf Tisza István*, *Erdély*, *Auguszta Fóherczegnő* i *Turul*.

Upravo je kao 2. strojar na *Turulu* početkom 1. svjetskog rata zarobljen te je u zarobljeništvu u Australiji ostao do aprila 1920. g. Iz tih je dana sačuvano nekoliko fotografija.

Od 01. 05. 1920. g. oko godinu dana plovi na parobrodu *Jugoslaven Prvi* što je evidentirano u Putovnici za inozemstvo izdanoj 1920. g. Svi podaci o plovidbama od 29. 07. 1921. do 08. 09. 1939. g., dostupni su u pomorskoj knjižici iz 1922. g., a nova je izdana 13. 07. 1939. g. Jedini izuzetak, a o čemu nije sačuvano pisano svjedočanstvo, je plovidba na brodu *Napred* riječne plovidbe u svojstvu *strojovođe* tj. upravitelja stroja, od 08. 1923. do 11. 1924. g.

Danijel Marunić
(drugi slijeva) u
Australiji (1914.
– 1920. g.)

U Australiji
Danijel Marunić na
barčici koju je vjerojatno
sam izradio i nazvao po
supruzi u dalekoj
Kostreni – *Zora* (rođena
Pavešić).

KRALJEVSTVO SRBA, HRVATA I SLOVENACA
ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVENES

U IME
AU NOM
NJEGOVOG VELIČANSTVA

DE SA MAJESTÉ

PETRA I.

PIERRE I.

PO MILOSTI BOŽJOJ I VOLJI KAROĐENOG
PAR LA GRACE DE DIEU ET LA VOLONTE DU PEUPLE
KRALJA SRBA, HRVATA I SLOVENACA
ROI DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES

izdaje se na temelju naredbe gospodina Banu Hrvatske i Slovenije Br. 7745.
od 20. veljače 1920. god. za niže navedenoga državljanina kraljevstva Srba,
Hrvata i Slovenaca

il est délivré conformément à l'ordonnance du Ban de l'Etat N° 7745 en date du 20. Février 1920.
le présent pour le soussigné citoyen du royaume des Serbes, Croates et Slovènes

na jednu godinu

à une année

PUTOVNICA ZA DRŽAVSTVO.

G. Marinic Daniel
po zanimanju primorski stjecaj
rođen u Bakar
mjesto prebiranja Anglesku
za putovanje u parada

PASSPORT

M. Marinic Daniel
de profession Machiniste de navire
originaire de Bakar
domestique à Angletterre
voyageant en Angleterre
motif du voyage Travailleur

Lični opis:

Godina rođenja 1887
ras prednjih oblika
lice svitkaste
oci prijatelj
mota primjerena
nos nos tezjavu
kosa
brkovi
brada
osobiti znaci
sečurčni polpis

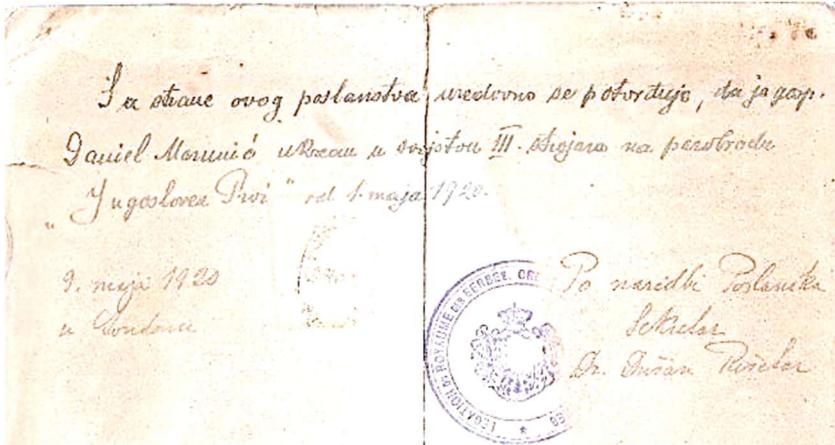
Siguellement:

an de la naissance 1887
taille moyen
visage ovale
yeux jaunes
barbe préparticulière
nez chatains
cheveux chatains
mauvaise
barbe
signes particuliers
signature du titulaire

Broj 64000. — putov.
Nr. — passep. — 1920.

Ogulin 16 aprila 1920.
Vice predst. de departement Št. područjam
Beligrad

Putovnica izdana u Ogulinu 16. 04. 1920. g. za putovanje u
Englesku s rokom važenja od jedne godine.

Izvadak iz Putovnice
 kojom poslanstvo
 Kraljevstva Srba,
 Hrvata i Slovenaca u
 Londonu potvrđuje da
 je Daniel Marunić
 ukrcan na brod
 Jugoslaven Prvi od 01.
 05. 1920. g.

Pomorska knjižica izdana u Bakru 1922. g. koja je poništена te je izdana nova
 13. 07. 1939. g.

Tada putovanja nisu bila kratka. Rijetki su bili predasi za odmor i druženje s obitelji; više puta je isti dan iskrcaj s jednog broda prethodio ukrcaju na drugi brod ili je ukrcaj bio sljedeći dan.

Tako je ploveći na brodu Jurko Topić Danijel Marunić proveo na moru gotovo 4 godine. Ukrcaj je nakon samo dva dana od iskrcaja na brod Rosina Topić gdje je plovio više od 8 mjeseci.

Osim na brodu navedene tvrtke Levante, plovio je na brodu Radium tvrtke Oceania brodarskog akcionarskog društva iz Trsta, te na brodu Ilir tvrtke Ilirija d. d. za brodarstvo – Zagreb.

Čin u trgovačkoj mornarici:

Pomorski Strojar I. Kl.

Odnosne povlašnice broj i dan izdanja:

*Povlašnica Pom. Oblasti od
1/5. 1922., broj 3423/22.*

Dodatac:

*H. p. u. k. redarstavšt.
Bastor 9/5. 1922.*

*Vrsto se na vodnjaku
je krovito poču naputku
vrij. Štamper Jurko
Topić, učit. Štampera
mreza, član - (stamper
štampera) na plovstvu mornarskog
"Ukrcan" u
članova 10. 1922. 1922.*

Ukrcan

dozvoljava se plovidba za vreme

međunarodnog i

August. 1940.
My certitka prislijevanje
Ti, ovu sliku na klijanju moju
sri u grupi kapt. strojara
te Telegrafista.

Posada broda *Olga Topić* u Lisabonu 1940. g., Danijel Marunić stoji drugi zdesna,
na pozadini slike je njegova napomena.

Danijel Marunić na brodu *Olga Topić* u Lisabonu 1940. g., na pozadini slike je njegova
napomena.

Od 1927. g. kad je u svojstvu 1. strojara ukrcan na brod *Rosina Topić*, do 1941. g. kad je iskrcan s broda *Olga Topić* nije mijenjao tvrtku. To je bilo parobrodarsko društvo *Slobodna plovidba Topić d. d.* sa sjedištem u Sušaku osnovano 1926. g. koje je raspolagalo sa šest parobroda koji su prevozili željeznu rudu, ugljen, žitarice, boksit i čeličnu robu po svim morima svijeta. Danijel Marunić je plovio na svih šest parobroda (*Jurko, Olga, Rosina, Ivan, Serafin* - kupljen kao austrijski *Wien* i *Ante Topić*).

Nakon više od tri desetljeća plovidbe morima svijeta, u zadnjim danima 2. svjetskog rata Danijel Marunić se ukrcava na militarizirani parobrod obalne plovidbe *Adria*. To je ustvari bila maona na parni pogon, nekadašnji *Jaklijan*, kojem je 1942. g. promijenjeno ime. Brod nakon kapitulacije Italije 1943. g., prelazi u njemačke ruke.

Prilikom privezivanja *Adrie* u Senju 25. 04. 1944. g., pod naletima snažne bure brod je otrgnut od obale na pučinu i tone, a s njim stradava i cjelokupna posada. Olupina broda pronađena je nakon 70 godina oko 200 metara od obale Krka.

U dobi od 57 godina nestao je Danijel Marunić i otrgnut od svoje porodice: supruge Zore, kćeri Danice (udane Ćepulić), Tihane (udane Medanić), Zorke (udane Gallinaro), te sina Jakova. Kao spomen na supruga i oca na grobnici u Sv. Barbari stoji njegovo ime iako nikad nije pronađen.

Ovaj kratki isječak životnog i pomoračkog puta Danijela Marunića je samo jedan mali spomen sa željom da sjećanja ne izbjljede u neminovnom protoku vremena.

JAKOV MARUNIĆ – JAKOMO (09. 08. 1910. – 11. 10. 2003.)

Jakov Marunić – Jakomo rođen je u Šoićima, Kostrena Sv. Barbara, te od šeste godine pohađa tamošnju pučku školu. Pješačeći iz Šoića preko Stupić sve do Bakra, nastavlja obrazovanje u najbližoj školi - četverogodišnjoj realnoj gimnaziji.

Potekavši iz obitelji koja je kroz više generacija njegovala pomorsku tradiciju (otac, nonič, pranonić), te zahvaljujući činjenici da je u Bakru već postojala cijenjena nautička škola uzdignuta u rang pomorske akademije – Pomorsko-trgovačka akademija u Bakru, završava tu školu 1931. g. Međutim, otac Danijel, pomorski strojar, kojem u blizini nije postojala odgovarajuća škola, pohađao je strukovnu školu u Zagrebu, kao svi koji su se tada opredijelili za zvanje pomorskog strojara.

Prva pomorska knjižica izdana mu je u Bakru 1931. g. i prati ga na plovidbi parobrodima do 1939. g. U dva navrata otac Danijel i sin Jakov plove na istom brodu; otac kao 1. strojar, a sin kao 2. časnik.

1931. g. ukrcan je kao kadet u Falmouthu na brod *Bakar*, tada novi brod *Jadranske plovidbe Sušak*. Taj se brod spominje po tome što je bio prvi trgovački brod male obalne plovidbe koji je nakon kapitulacije Italije podigao 14. 09. 1943. g. zastavu s petokrakom zvijezdom nove državne tvorevine.

Mladost Sv. Barbare oko 1930. g.

Stoje slijeva na desno: Marica Ćepulić (udana Randić), Ante Randić, Jakov Marunić, Olga Tijan (udana Marunić).

Sjede slijeva na desno: Dinka Medanić (udana Knirš), Zvonko Pezelj, Cenka Medanić (udana Pezelj).

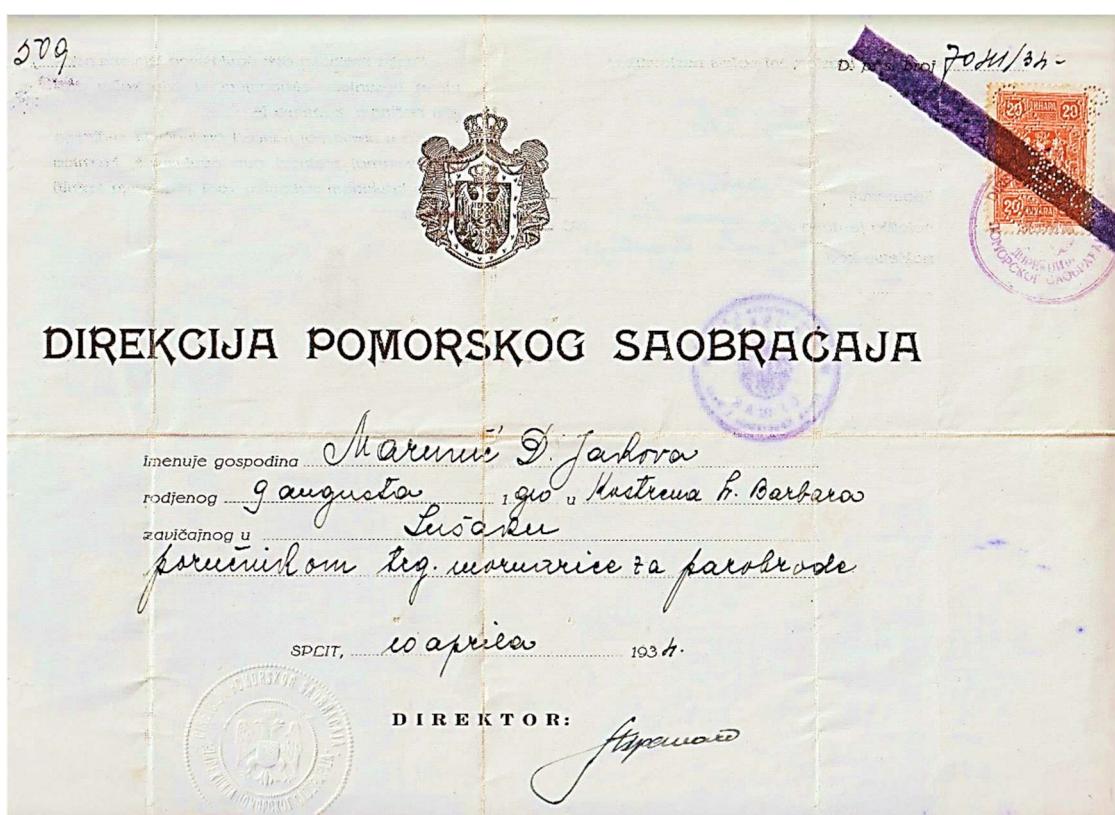
Pomorska knjižica na ime Jakov Marunić izdana u Bakru 1931. g.

22

23

<p>Ukrcan</p> <p>Mjesto <u>Falmouth</u> dan <u>2. septembra 1931.</u> brod <u>Bakar</u> svojstvo <u>Kadet</u></p> <p><u>Ja (Potpis zapovednika)</u> <u>Cirilice</u> <u>T. Č.</u></p> <p>Potvrda: Slaže se sa popisom momčadi broj dana <u>193</u> (Potpis i pečat lučkog ureda) <u>Lekic</u></p> <p>Iskrcan</p> <p>Mjesto <u>Dütsverf</u> dan <u>21. Novembra 1931.</u> Službovanje iznaša <u>1</u> god. <u>2</u> mjeseci <u>19</u> dana. Razlog iskrcanja <u>radi bolovanja putovanju</u> (Potpis zapovednika) <u>Brunetelij</u></p> <p>Potvrda: Slaže se sa popisom momčadi broj dana <u>193</u> (Potpis i pečat lučkog ureda)</p>	<p>Ukrcan</p> <p>Mjesto <u>Antwerpen</u> dan <u>21. nov. 931.</u> brod <u>Ante Topil</u> svojstvo <u>Kadet</u></p> <p><u>Za (Potpis zapovednika)</u> <u>Cirilice</u> <u>V. Č.</u></p> <p>Potvrda: Slaže se sa popisom momčadi broj <u>Amvelis</u> dana <u>23. novembra 1931.</u> (Potpis i pečat lučkog ureda) <u>Zag. Josip Ferij</u></p> <p>Iskrcan</p> <p>Mjesto <u>Trieste</u> dan <u>14. maja 1932</u> Službovanje iznaša <u>1</u> god. <u>5</u> mjeseci <u>23</u> dana. Razlog iskrcanja (ja (Potpis zapovednika) <u>Mlunici</u></p> <p>Potvrda: Slaže se sa popisom momčadi broj dana <u>193</u> (Potpis i pečat lučkog ureda) <u>Mlunici</u></p>
---	--

Ukrcaj Jakova Marunića na brod Bakar u Falmouthu 1931. g.

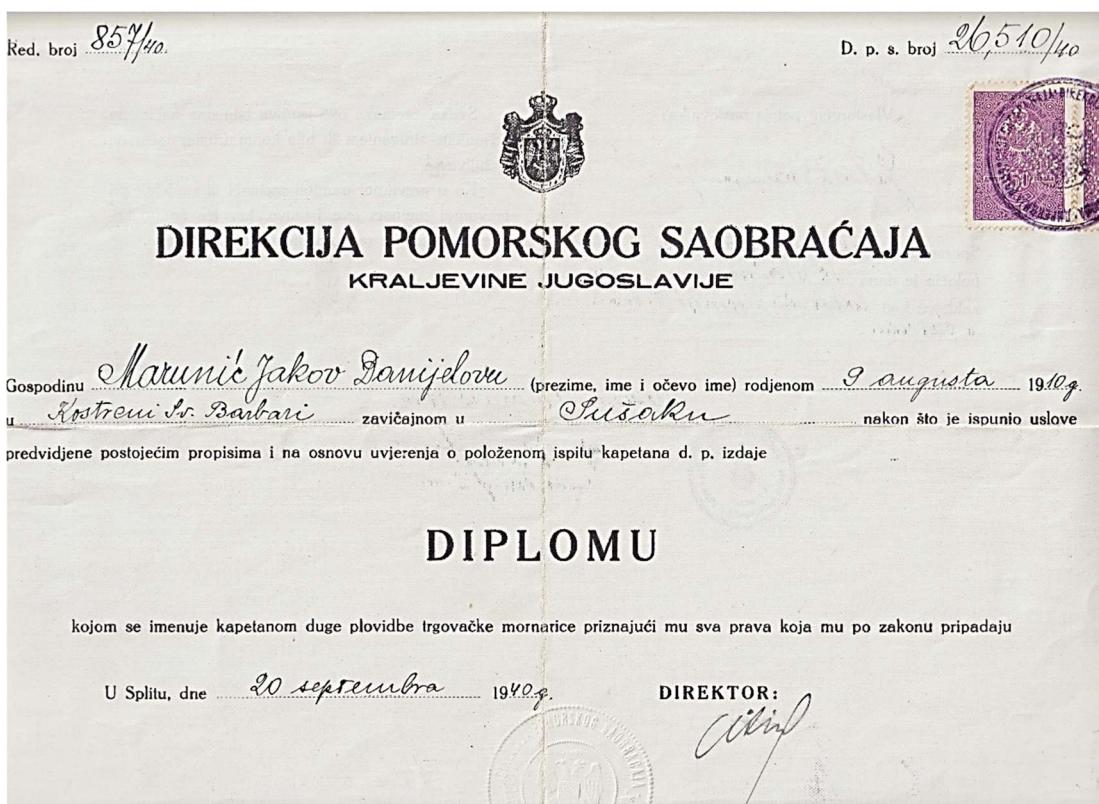

Imenovanje Jakova Marunića poručnikom trgovacke mornarice za parobrode 1934. g. u Splitu.

Do imenovanja za poručnika trgovačke mornarice za parobrode 1934. g. plovi kao kadet, mladić od palube i kormilar (navode se zvanja iz Pomorske knjižice) na brodovima *Ante Topić* i *Una*. U svojstvu 2. oficira ukrcan je prvi put u Rotterdamu 1935. g. na brod *Wien* (kasnije *Serafin Topić*), a 1936. g. na brod *Jurko Topić*, te na ta dva broda neko vrijeme plovi s ocem Danijelom.

Jakov Marunić je prvi put ukrcan kao 1. časnik na brod *Jela Topić* 1938. g.

Diploma Jakova Marunića izdana 1940. g. u Splitu kojom se imenuje kapetanom duge plovidbe trgovacke mornarice.

Kao i otac ostaje vjeran tvrtki parobrodarskog društva *Slobodna plovidba Topić* sa sjedištem u Sušaku. Osim na brodu *Ivan Topić*, plovi na svih ostalih pet parobroda te tvrtke: *Serafinu*, *Jurku*, *Olgu*, *Jeli i Rosini Topić*. Za 1. časnika ukrcan je na brod *Jela Topić* 1938. g. Posljednji brod na toj tvrtki bio je brod *Rosina Topić* 1939. g.

Po „položenom ispitu kapetana d. p.“ dobiva diplomu kojom se imenuje za kapetana duge plovidbe trgovačke mornarice, a koja je također izdana u Splitu 1940. g.

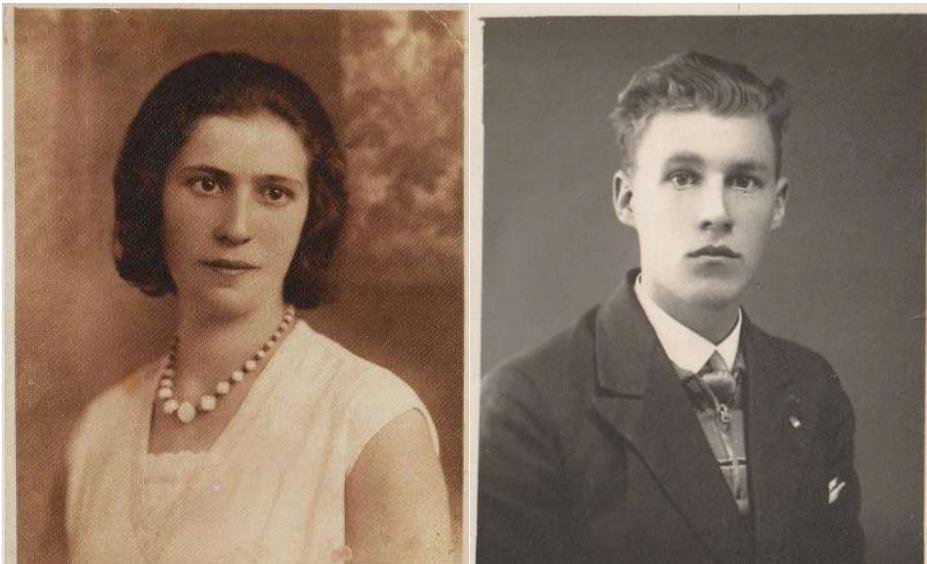
Od 30. 01. 1937. do 30. 10. 1937. g. bio je Jakov Marunić „u kadru“ tj. na služenju vojnog roka o čemu svjedoči sačuvana vojnička isprava. Pripadao je Vojnom okrugu Karlovac kao podnarednik đak nautičar, zatim kaplar, podnarednik te mornarički narednik. Služio je na kraljevskom brodu *Krka* jedinice u Šibeniku što je uočljivo iz vojničke isprave.

Vojnička isprava Jakova
Marunića izdana 1937. g. u
Šibeniku s pečatom kraljevskog
broda *Krka*.

Jakov Marunić na palubi
kraljevskog broda *Dubrovnik* u
Tivtu 1939. g.

Olga Tijan i
Jakov Marunić –
zajedno od rane
mladosti

Mladenci Olga (rođena Tijan) i Jakov Marunić sa svatovima na stepenicama ispred crkve sv. Barbare 1938. g.
Iza mladenaca su sestra i brat mlađenke, Maruška (udana Karina) i Eulogij – Eulo Tijan.

1938. g. vjenčali su se Olga Tijan i Jakov Marunić potvrdivši tako svoju mlađenačku ljubav. Supruga Olga dijelila je sudbinu mnogih supruga pomoraca, odgajala je i bdjela nad troje djece: Vidicom, Duškom i Ljerkom. Rijetke su zajedničke fotografije koje bi zabilježile okupljanje cijele obitelji. Prerano je 1964. g. napustila svoju obitelj, a djeca su još uvijek trebala brigu, potporu i ljubav. Taj teški gubitak je nesobično pokušala ublažiti njena sestra Maruška Karina sa svojom obitelji.

Fotografija bez supruga i oca Jakova, majka Olga s djecom Duškom, Vidicom i Ljerkom.

Obiteljska fotografija kao spomen na zajedničke trenutke s rijetko prisutnim sinom, suprugom i ocem pomorcem.

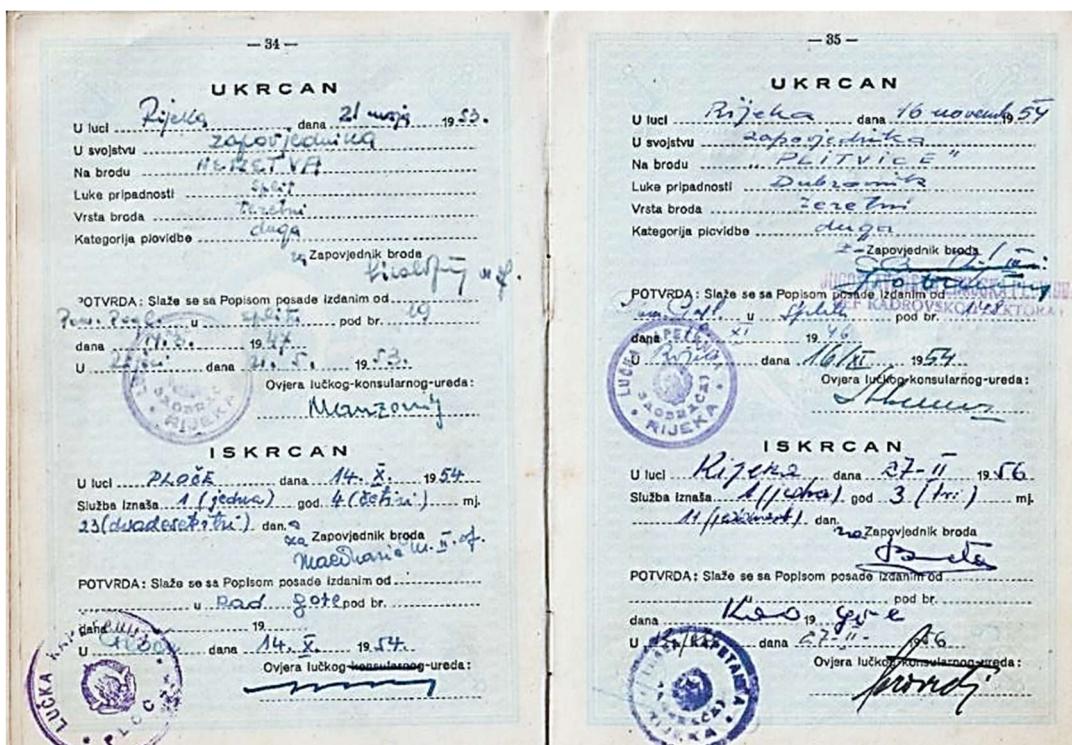
Slijeva na desno u prvom redu: majka Zora, udova Danijela Marunića, djeca Ljerka, Duško i Vidica.
Iza su Olga i Jakov Marunić.

Na brodovima *Jugolinije* (*Jugoslavenske linijske plovidbe*) iz Rijeke Jakov Marunić plovi u svojstvu 1. časnika palube i na parobrodima i na motornim brodovima, starijim i novim: *Ljubljani*, *Gorici*, *Zadru*, *Crnoj Gori*, *Vojvodini*. U svojstvu zapovjednika prvi put je ukrcan na brod *Neretva* 1953. godine.

Decentralizacija prekomorske flote trgovачke mornarice od 1955. do 1957. g. zatiče ga kao zapovjednika na brodu *Plitvice* na koji je ukrcan 1954. g. Tom su decentralizacijom 32 broda sa cjelokupnim posadama izdvojena iz *Jugolinije* i predana novoosnovanim poduzećima: *Splošnoj plovbi* iz Pirana, *Jugoslavenskoj oceanskoj plovidbi* iz Kotora, *Atlantskoj plovidbi* iz Dubrovnika i *Jugoslavenskoj tankerskoj plovidbi* iz Zadra.

Tako je i zapovjednik Jakov Marunić s brodom *Plitvice* uključen u novoosnovanu tvrtku iz Dubrovnika – *Atlantsku plovidbu*. Brod je spadao u najstarije koji su pripali Atlantskoj plovidbi – imao je pola stoljeća. Od likvidirane *Dubrovačke plovidbe* u sastav nove tvrtke ušla su tri broda: *Banija* (ex *Sveti Vlaho*), *Plitvice* (ex *Dubravka*) i *Beograd* (ex *Federiko Glavić*).

Sve do umirovljenja 1973. g. plovio je u svojstvu zapovjednika na brodovima *Atlantske plovidbe*. To su ispočetka bili stariji preuzeti parobrodi, uz brod *Plitvice* još i brod *Livno* („najmlađi“ – 27 godina) i *Beograd* (u tridesetima).

Izvadak iz Pomorske knjižice Jakova Marunića. Napredovanje u svojstvo zapovjednika na brodu *Neretva – Jugolinija* 1953. g., te plovidba s brodom *Plitvice* za novu tvrtku *Atlantsku plovidbu*.

Flota Atlantske plovidbe je krajem 1950-ih i početkom 1960-tih obnavljana i osvremenjena izgradnjom novih i kupnjom polovnih brodova. Tako je Jakov Marunić plovio u svojstvu zapovjednika na tri nova broda izgrađena u Brodogradilištu Split i to *Petka*, *Ruđer Bošković* i *Držić*, te na kupljenim polovnim brodovima *Gruž*, *Miho Pracat*, *Hercegovina* i *Lapad*.

Posljednji brod s kojeg je 1972. g. u Constanții iskrcan u zasluženu mirovinu bio je brod *Astarea* u luke pripadnosti Panamske Republike.

Najvećim dijelom je plovio na brodovima duge slobodne plovidbe – tramperima, a to su bili brodovi *Držić*, *Hercegovina*, *Miho Pracat*, *Petka* i *Ruđer Bošković*.

Zapovjednik Jakov Marunić na palubi broda *Lapad* 1963. g.

— 48 —

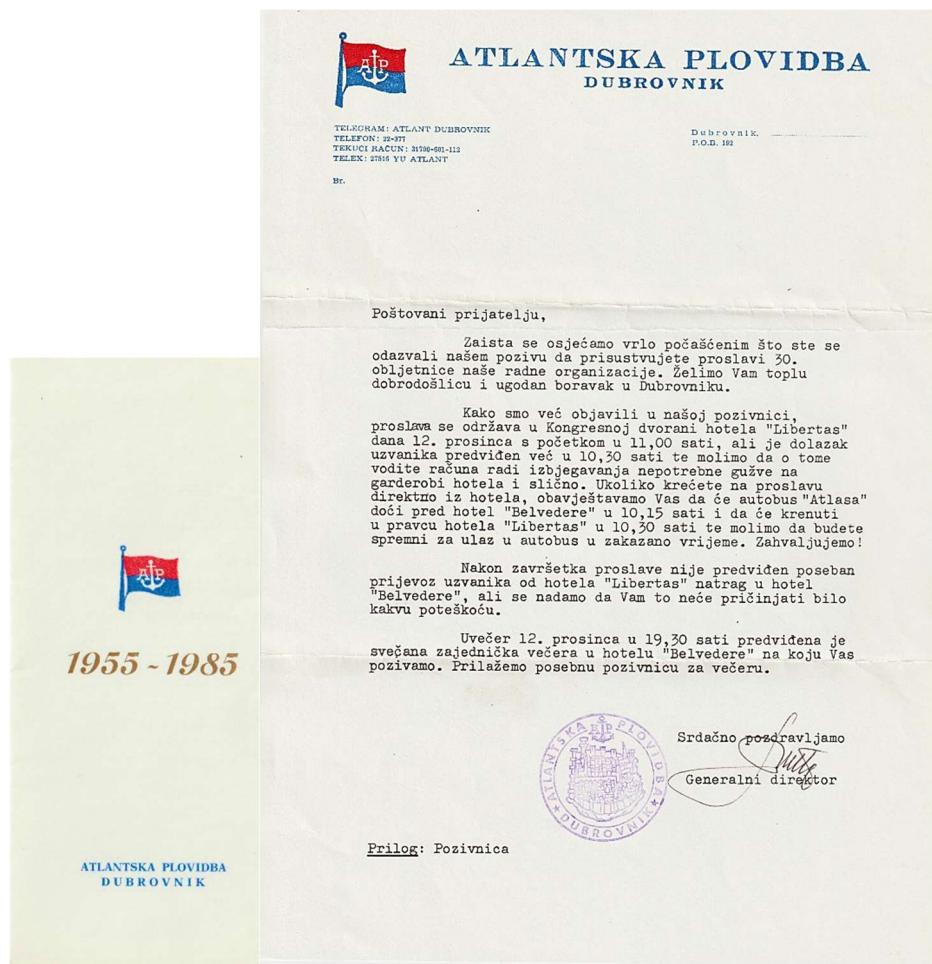
UKRCAN	
U luci	CONSTANTZA dana 1. 6. 1972
U svojstvu	Zapovjednik
Na brodu	ASTAREA
Luke pripadnosti	PANAMA
Vrsta broda	TERETNI
Kategorija plovidbe	JOGA
Zapovjednik broda <i>Jakov Marunić</i>	
POTVRDA: Slaže se sa Popisom posade izdanim od	
G. CONSULADO	HAMBURG pod br. 0427-A
dana 12. 5. 1972	
U Constantza dana 1. 6. 1972	
Ovjera lukačkog-konsularnog-ureda: <i>Jakov Marunić</i>	
<i>Brod Astarea 78.</i>	

ISKRCAN	
U luci	CONSTANTZA dana 12. 1. 1973
Služba Iznaša	god. / mј. / dan.
Zapovjednik broda <i>Jakov Marunić</i>	
POTVRDA: Slaže se sa Popisom posade izdanim od	
G. CONSULADO	pod br. 0427-A
dana 12. 1. 1973	
U Constantza dana 12. 1. 1973	
Ovjera lukačkog-konsularnog-ureda: <i>Jakov Marunić</i>	

Posljednja plovidba
zapovjednika Jakova Marunića :
ukrcaj i iskrcaj s broda *Astarea* u
luci Constanta 1973. g.

Kao dugogodišnji zapovjednik bio je vrlo cijenjen na Atlantskoj plovidbi; za svaki je jubilej pozivan u Dubrovnik te je tako 1985. g. prisustvovao svečanom obilježavanju 30 - te godišnjice osnutka tvrtke.

Nakon povratka u Podurinj ugodno je i raznovrsno znao ispuniti svoje vrijeme, iako je uglavnom boravio kod kuće zaželjevši se nakon putovanja svojeg *paradisa*. Posebno ga je privlačilo zidanje i ličenje za što je u velikom okolišu kuće i samoj kući imao puno prilike, ali mu ni kuhanje nije bilo strano. Nije zaboravio i zapustio more pa se iz lučice Podurinj vrlo često i do poznih godina sa svojom pasarom znao otisnuti *na ribi*. Velika mu je ljubav bilo i vrtlarenje te je u njegovom malom vrtu rađalo raznovrsno sezonsko povrće. U zimskim danima miris šmreka kojeg bi sakupio širio se iz dimnjaka kuće i na trenutak vratio sjećanja na nestala vremena.

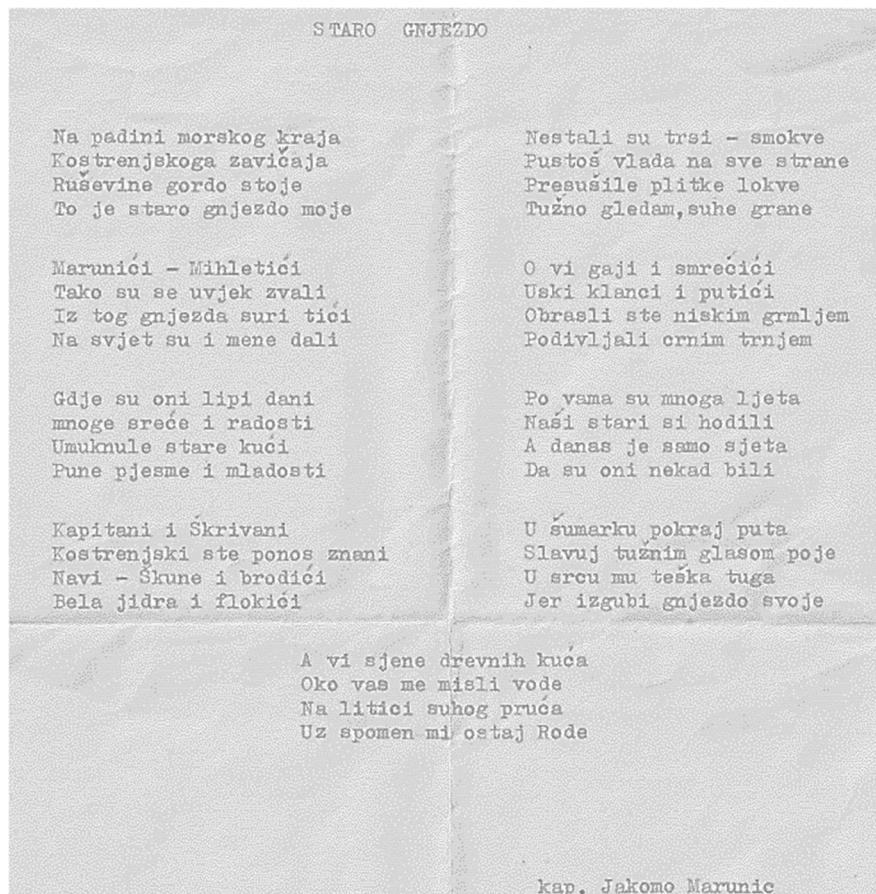

U Atlantskoj
plovidbi u
Dubrovniku
zapovjednik
Jakov Marunić
bio je rado
viđen gost.

Lučica Podurinj u sjećanju i u
srcu Jakova Marunića

Svoju ljubav prema rodnom okruženju i nostalгију за прошлим vremenima kada su još živjela naselja Marunići i Mihletići i kada *Rafinerija* nije narušavala idilu cijele Kostrene Sv. Barbare, znao je izraziti dirljivim stihovima.

Sjetna poezija kapetana Jakova – Jakoma Marunića

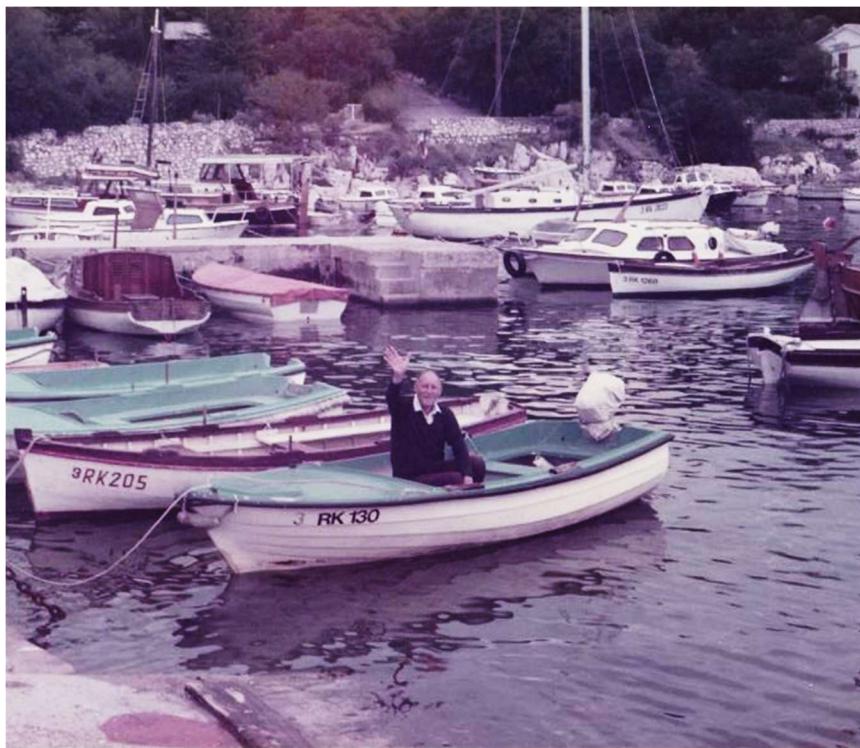

Dragica (rođena Linardić) i Jakov Marunić među cvijećem za koje je brinula supruga.

Djeca su osnovala svoje obitelji i nisu stanovali s njim, te je umirovljeničke dane provodio s drugom suprugom Dragicom (rođenom Linardić). Uvijek su rado ugostili i radovali se posjetima prijatelja i djece, a pogotovo unuka: Bojana, Branimira, Nikole i Jakova ml. Ali supruga je naglo preminula te je zadnje godine života Jakov Marunić proveo sam uz pomoć i brigu djece, ali uvijek u svom Podurinju.

Kuća u Podurinju i kapetan Jakov na privratu s povrćem uzgojenim u svom vrtu.

Na barki u Podurinju
uvijek povezan s
morem kapetan
Jakov Marunić

Ploveći morima svijeta tijekom mnogih godina kapetan Jakov Marunić dotaknuo je sve kontinente, mnoge daleke zemlje i luke. I u dubokoj starosti bio je živog i vedrog duha koje mukotrpni i zahtjevni život pomorca nije narušio, dobrog pamčenja i druželjubiv tako da je razgovor s njim predstavljaо ugodno i slikovito uvođenje u jedan drugi, malo poznati i davni svijet koji zbog toga nije bio manje zanimljiv.

Gordana i Duško Marunić

Kostrena, ožujak 2023. godine.